

Lacrimă pe cuvinte

Flavius

Noaptea muzeelor
fantome bătute-n cuie pe pereți,
ochii îmi fug atrași de umbrele artei
încât se amestecă percepțiile-n minte,
nervii se topesc în lava curiozității
de tot cei omenesc,
îmi scapă printre degete, se vântură ca nisipu-n deșert
fără nicio noimă.

Să vină inefabilul
de la începutul impresiei care atinge sufletul,
să cadă mirarea-n surâsul iubitei.
Din așteptarea ei să se nască cartea de poeme
la care scriu,
în fiecare pagină cu miros de mărgăritar
presărat de clopoței dimineții,
lacrimă pe cuvinte.